

Ideje, hogy az álomból felébredjünk

Radu Gavriluț

Nagyvárad, 2020. ápr. 5.

A napokban megkérdezték tőlem testvérek, hogy most hogy fogjuk megtörni a kenyeret, hogy lesz a kenyértörés? És arra gondoltam, hogy ezeknek a testvéreknek ez az egyedüli problémájuk? Ezekben a napokban az volt a benyomásom, hogy valami megváltozott a kereszténységben, és már nem lesz olyan, mint amilyen eddig volt.

Azt szeretném elmondani, ami elgondolkoztatott ezzel kapcsolatban. Tudjátok, az Úr népe nagy buzgósággal tért vissza Babilonból, hogy felépítse az Úr házát Jeruzsálemben. Amikor visszatértek, mindenhol csak romok voltak. Elkezdtek építeni, de nagyon hamar leálltak Isten háza építésével, és tizenöt évig állt az építés. Azt mondták, nincs itt az ideje Isten háza építésének (Aggeus 1,2).

Olyan könnyen lemondtak az építésről, és elkezdtek építeni a saját házaikat, és elfelejtkeztek arról, hogy tulajdonképp miért is jöttek vissza Babilonból. Ezek az idők, amiket most élünk, amikben most vagyunk, válságos idők, és az Úrnak hamarosan jönnie kell.

Az Úr visszajövetelére gondolva, a tíz szűz példázata jutott eszembe, és ott valami tragikus dologról olvasunk.

Máté 25, 5-13. "Mivel pedig a vőlegény késett, mindnyájan elálmosodtak, és elaludtak. Éjfélkor aztán kiáltás hangzott: Íme, a vőlegény! Jöjjetek a fogadására! Ekkor felébredtek a szüzek mind, és rendbe hozták lámpásukat. A balgák így szóltak az okosakhoz: Adjatok nekünk az olajotokból, mert lámpásunk kialszik. Az okosak így válaszoltak: Hátha nem lesz elég nekünk is meg nektek is: menjetek inkább a kereskedőkhöz, és vegyetek magatoknak. Amíg azok távol voltak vásárolni, megjött a vőlegény, és akik készen voltak, bementek vele a menyegzőre. Azután bezárták az ajtót. Később megérkezett a többi szűz is, és így szóltak: Uram, uram, nyiss ajtót nekünk! Ő azonban így válaszolt: Bizony, mondom nektek, nem ismerlek titeket." Vigyázatok tehát, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok!"

A tíz szűz élte az életét, egészen addig, amíg el nem aludtak, amíg meg nem haltak. Látszólag, semmi különbség nem volt a két csoport között, az öt balga és az öt okos szűz között. Végül mind a tízen elaludtak, meghaltak, majd hirtelen egy kiáltás hangzott: Itt a vőlegény, gyertek a fogadására! Az öt balga szűznek ez nem jelentett problémát, mert azt gondolták, 'persze, menjünk, fogadjuk az Urat, menjünk elébe.' És tudjátok, mi történt: tragédia. Az öt okos szűz, akik az életükben a hangsúlyt a szellemi dolgokra fektették, nem pedig ennek a világnak a dolgaira, bementek a menyegzői terembe. A többi öt viszont ezer évig a külső sötétségben maradt.

Az Úr Jézus bármikor visszajöhet. Mi azt gondoljuk, ha az Úréi vagyunk, akkor a dolgok rendben lesznek velünk. Igen, rendben lesznek akkor, ha keressük az Urat és készen leszünk abban a pillanatban, amikor Ő jön.

Máté 7, 21-23. "Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát. Sokan mondják majd nekem ama napon: Uram, Uram, nem a te nevedben prófétáltunk-e, nem a te nevedben űztünk-e ki ördögöket, és nem a te nevedben tettünk-e sok csodát? És akkor kijelentem nekik: Sohasem ismertelek titeket, távozzatok tőlem, ti gonosztevők!"

Ahogy már mondtam, az, ahogy eddig volt, többé nem lesz úgy. El kell jöjjön az az idő, amikor nemcsak szavakban mondjuk el, hogy **jövevények és idegenek vagyunk ezen a földön** (Zsid 11,13; 1Péter 2,11), hanem ez valóság kell, hogy legyen az életünkben. Ki az, aki komolyan veszi ezeket a dolgokat, és készen van? Ha az Úr most jönne el, te készen lennél? Kész vagy, hogy Ő magához vegyen?

Láttátok, hogy ez a nép, aki olyan nagy utat tett meg Babilonból Jeruzsálemig, milyen könnyen lemondott éppen arról a dologról, ami miatt visszatértek. Ilyenek vagyunk mi. Nagyon könnyen lemondunk arról, amit az Úr szeretne munkálni az életünkben. Be vagyunk állítva, hogy tanításokat hallgassunk, és nem látjuk azt, hogy tulajdonképpen rólunk van szó, és mi lehetünk abban a helyzetben, ott az ajtón kívül, és mondhatjuk azt, Uram, Uram, nyiss nekünk ajtót! Milyen tragédia, hogy így éld le az életedet és ez legyen a vége! Nem kell ahhoz nagy bűnöket elkövetned, hanem elég egyszerűen csak a saját dolgaiddal, házáddal, jóléteddel foglalkozni, úgy, ahogy a Babilonból hazatérő nép, akik elfelejtették a célt, hogy miért is tértek vissza.

Máté 24, 37-44. "Ahogyan Nőé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia eljövetele is. Mert amiképpen azokban a napokban, az özönvíz előtt, ettek, ittak, házasodtak és férjhez mentek egészen addig a napig, amelyen Nőé bement a bárkába, és semmit sem sejtettek, míg el nem jött az özönvíz, és mindnyájukat el nem sodorta, úgy lesz az Emberfiának eljövetele is. Akkor ketten lesznek a mezőn: az egyik felvétetik, a másik otthagyatik, két asszony őről a kézimallommal: az egyik felvétetik, a másik otthagyatik. Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, hogy melyik órában jön el a ti Uratok!" "Azt pedig jegyezzétek meg: ha tudná a ház ura, hogy melyik őrváltáskor jön a tolvaj, virrasztana, és nem hagyná betörni a házába. Ezért legyetek ti is készen, mert abban az órában jön el az Emberfia, amelyikben nem is gondoljátok!"

A további versek is nagyon érdekesek, és hasonló dolgokat olvashatunk a Márk 13-ban és a Lukács 21-ben. Látjátok, mindig ugyanezek az intések fordulnak elő. **Legyetek készen, mert az Ember Fia akkor jön vissza, amikor nem is gondoljátok!**

Rám mély benyomást tesz Aggeus és Zakariás, az Úrnak ez a két prófétája. Az Úr világosságában feltárták az Úr tervét az Ő népe számára, és sok dolgot megmagyaráztak nekik. Úgy gondolom, az ilyen mostani időkben is szükség van Aggeusokra és Zakariásokra, akik felkavarják Isten népének szívét. Mert ők a saját képzelt világukban éltek, és nem azzal voltak elfoglalva, hogy az Úr házát építsék. Istennek van egy háza, ami most épül, és mindenkinek megvan a maga része az építésben. Ez nem a mi házunk, ez Istennek a háza.

Testvérek, eddig eleget aludtunk, és nemcsak mi, hanem azok is, akik körülöttünk élő keresztények. Eleget aludtunk, játszottuk a gyülekezetest, és elfelejtettük azt, hogy jönni fog egy nap. Láttátok Nőé idejében, egészen addig nem tudtak semmit, míg nem jött az özönvíz, pedig ott épült a bárka. Nem tudtak semmit. Micsoda tragédia, milyen ítélet jött rájuk!

Úgy gondolom, szükségünk van erre a különleges időre, hogy ne folytassuk úgy, ahogy eddig, hanem részünk legyen az Ő örökkévaló tervének a megvalósításában. Munkálkodjon az Úr úgy a szívünkben, hogy amik eddig vonzóak, csillogónak látszottak a számunkra, és amikben kedvünket leltük, ne legyenek vonzók többé. Sokat veszítettünk így, ne folytassuk így tovább. Jöjjünk az Úrhoz teljes szívvel, hogy Ő munkálkodjon a szívünkben, hogy tudjuk másképpen megközelíteni a dolgokat, ne úgy, ahogyan eddig tettük.

Mi lesz, hogy lesz a gyülekezeti alkalmakkal? Remélem, hogy egy teljesen más alapon lesznek ezek a dolgok, mint eddig; hogy ezután ezeket a dolgokat az Úr iránti szeretetünk motiválja, az Úr iránti forró szeretet ösztönözze.

Lukács 21,23-28. "És akkor jelek lesznek a napban, a holdban és a csillagokban, a földön pedig a tenger zúgása és háborgása miatt kétségbeesnek a népek tanácsstalanságukban. Az emberek megdermednek a félelemtől és annak sejtésétől, ami az egész földre vár, mert az egek tartóerői megrendülnek. És akkor meglátják az Emberfiát eljönni a felhőben nagy hatalommal és dicsőséggel. **Amikor pedig ezek elkezdődnek, egyenesedjete fel, és emeljéte fel a fejeteke, mert közeledik a megváltásotok.**"

Testvérek, eddig ezek a dolgok mesék voltak a számunkra, de eljön az az idő, amikor semmi sem lesz biztos, és eljön az az idő, amikor ezen a földön nem találjuk többé a helyünket. Nem fogod örömet találni ezen a földön. Adja az Úr, és vizsgálja meg a szívünket, hogy a dolgokat nagyon komolyan vegyük, és ne úgy, ahogy eddig.

Eddig nagy nehezen eljöttél a gyülekezeti alkalmakra, nehezen találtad meg a helyedet, amikor arról volt szó, hogy ne gyere üres kézzel, hanem hozz magaddal valamit a szívedben, amit megoszthatsz másokkal. Ez nehéz volt, problémás volt sokaknak. Eljön az az idő, amikor ez nem lesz probléma, hogy legyen a szívedben valami, amit megoszál. Akarni fogod, keresni fogod, hogy élően megtapasztald az Urat, és készen legyél, mire Ő visszajön.

Adja az Úr, hogy legyenek közöttünk olyanok, mint **"Issakár fiai közül ott voltak, akik felismerték az alkalmas időt, és tudták, mit kell tennie Izráelnek"** (1 Krónikák 12,33). Hogy ne éljünk eltérítve, ennek a világnak a dolgaitól megszédítve.

Most van az az idő, hogy megalázkodjunk az Úr előtt, hogy Ő úgy munkálkodjon a szívünkben, mint amikor az Ő népe visszatért Babilonból, és buzgón kezdték építeni Isten házáat. Adja az Úr, hogy legyenek olyanok, akik azt teszik, amit kell tenni, hogy legyen az Úr számára egy olyan maradék, akik ráébrednek a valóságra, és akik valóban keresik az Urat, hogy ne aludjunk. És amikor Ő megjön, és halljuk a kiáltást, "Itt a Vőlegény", ne legyünk azok között, akik össze vannak zavarodva, és nem tudják, mit csináljanak. Testvérek, az Úr legyen irgalmas hozzánk, hogy teljesen felébredjünk, és teljes szívvel kövessük az Urat. Ámen.

Róma 13, 11-12. **"De mindezt valóban tegyéte is, mert tudjátok az időt, hogy itt van már az óra, amikor fel kell ébrednetek az álomból. Hiszen most közelebb van hozzánk az üdvösség, mint amikor hívőkké lettünk: az éjszaka múlik, a nappal pedig már egészen közel van."**